

Família

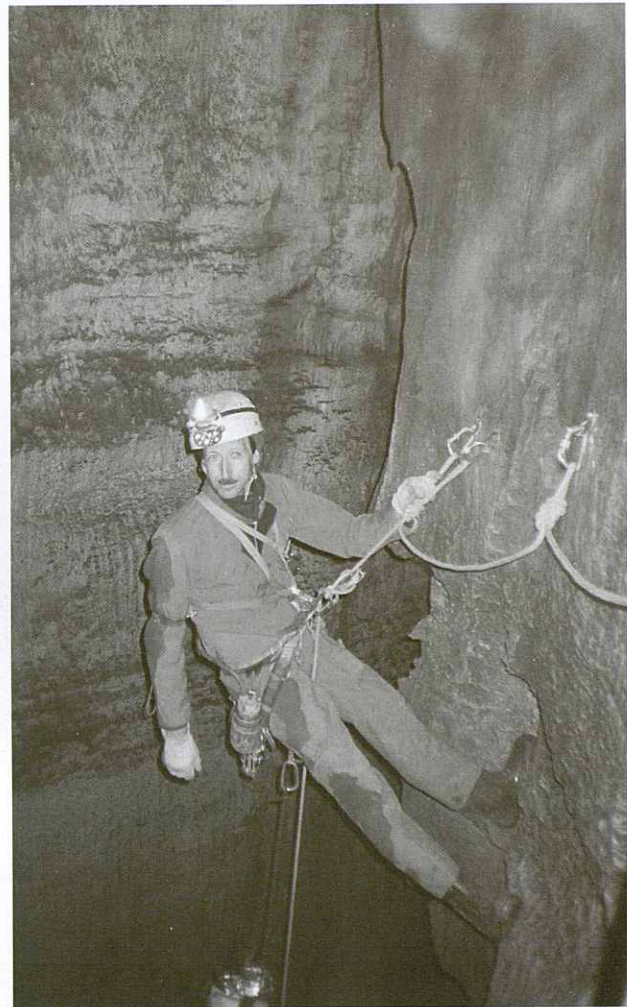
En aquest mateix butlletí llegireu les clares paraules que expressa el meu nét Arià, les excel·lències al seu pare Jordi queden possiblement curtes, per tant no em cal repetir les virtuts ja exposades. Els pares sempre veuen el millor dels fills. Manifesto a més la pèrdua d'un fill de forma imprevista, et situa molt decaigut i et recuperes deficientment a llarg plaç.

Per nosaltres, els pares, encara creiem i busquem subterfugis, per pensar que el tenim a prop, fins i tot en moments donats parlem amb ell demanant, si pot, ajudi a la seva mare, que està més mancada de salut, ella la meva esposa el plora sovint i jo com a pare, em corrou, però tinc l'esperit més fort i trampejo tals circumstàncies.

Un consell que sempre li feia quan sortia: aquesta desenfrenada afecció a l'espeleologia té un gran risc que cal tenir molt en compte. Ell em deia: disfrutem molt del petit risc i anem equipats adequadament perquè no passi res desagradable.

En Jordi no hi donava massa importància, però un dia pot passar i passà.

J. Icart

85

Senzill, discret, el nostre pare. Atent, ordenat, així era ell. Disciplinat, alegre, cada dia. La paciència, el treball, és el que ens ha ensenyat. El valor, la intel·ligència, és el que hem après d'ell. Aquestes virtuts ens han fet reconèixer el papa, com un gran pare. Ara però, l'únic consol que ens queda és recordar tot el que ens ha ensenyat i aprendre a caminar sense ell.

No serà fàcil l'excursió, senzillament necessitarem una bona motxilla i unes botes còmodes, ens deia. Discretament doncs, ens trobem en un paratge enorme, envoltats de grans muntanyes rocoses, boscos espessos, on la vista no abraça el que mirem. Avançarem atents, caminarem amb peus de plom i,

per no perdre'ns, adoptarem un ordre i una disciplina, com ens vas mostrar.

Surt de nou el sol, els ocells ens canten l'alegria de cada dia, ens acarona una brisa fresca a la cara que ens fa obrir els ulls, i adonar-nos del paisatge que ens encercla: és immens, poder massa per a nosaltres. No obstant, hem de seguir. Escoltem les seves paraules en el pensament: paciència, esforç; aquesta és la tasca de cada dia per aconseguir vèncer les dificultats. Reiniciarem la nostra marxa, traurem forces i valor per continuar endavant amb l'expedició. Tan sols hem de recordar el que hem après fins ara i aprendre de nou, amb el que ens trobarem d'ara endavant, només així serem feliços recordant-te, pare.

Arià Icart Arús